

Редакція:

МІНІСТЕРСТВО СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

ЛИСТ

від 12.01.2016 р. N 10/06/186-16

Про надання відповіді

Юридичним департаментом Міністерства розглянуто ваш лист <...> та в межах компетенції повідомляється таке.

Виходячи зі змісту норм Закону України "Про донорство крові та її компонентів" (далі - Закон) працівнику, який є або виявив бажання стати донором, надаються пільги.

Відповідно до статті 6 Закону керівники підприємств, установ, організацій, командири (начальники) військових частин зобов'язані вирішувати віднесені цим Законом до їх компетенції питання про надання донорам відповідних пільг та компенсацій.

Норми Закону не містять обмеження щодо надання компенсацій та пільг донорам, що працюють за сумісництвом.

Ненадання працівникам пільг та компенсацій, передбачених Законом, є порушенням законодавства про донорство крові та її компонентів.

Відповідно до підпункту 8 пункту 4 Положення про Міністерство охорони здоров'я України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2015 року N 267, МОЗ відповідно до покладених на нього завдань у сфері охорони здоров'я, зокрема, затверджує форму довідки про медичне обстеження або здавання крові та (або) її компонентів і порядок її видачі, а також форму книги реєстрації посвідчень донора крові та (або) її компонентів.

Враховуючи вищевикладене, з порушеного питання радимо звернутися до МОЗ.

Статтею 105 Кодексу законів про працю України передбачено, що працівникам, які виконують на тому ж підприємстві, в установі, організації поряд зі своєю основною роботою, обумовленою трудовим договором, додаткову роботу за іншою професією (посадою) або обов'язки тимчасово відсутнього працівника без звільнення від своєї основної роботи,

провадиться доплата за суміщення професій (посад) або виконання обов'язків тимчасово відсутнього працівника.

Так, виходячи зі змісту зазначеної норми, під суміщенням професій (посад) розуміється виконання працівником поряд із своєю основною роботою, обумовленою трудовим договором, додаткової роботи за іншою професією (посадою).

Необхідно зазначити, що на підставі Постанови Верховної Ради України від 12.09.91 р. N 1545-XII "Про порядок тимчасової дії на території України деяких актів законодавства Союзу РСР" в Україні в частині, що не суперечить Конституції та законам України, продовжує діяти постанова Ради Міністрів СРСР N 1145 від 04.12.81 р. "Про порядок і умови суміщення професій (посад)" (далі - Постанова).

Постановою передбачено, що суміщення професій (посад) допускається за згодою працівника протягом встановленої законодавством тривалості робочого дня (робочої зміни), якщо це економічно вигідно і не призводить до погіршення якості продукції, виконуваних робіт, обслуговування населення.

Отже, суміщення професій (посад) допускається в тих випадках, коли працівник за своєю кваліфікацією може забезпечити якісне виконання як основної, так і суміщеної (додаткової) роботи.

Виходячи зі змісту норм зазначеного акта, виконання поряд із своєю основною роботою, обумовленою трудовим договором, додаткової роботи за іншою професією (посадою) визначається як суміщення у разі, якщо посада (робоче місце за відповідною професією) є вакантною.

Заміна працівника, відсутнього у зв'язку з хворобою, відрядженням тощо, коли відповідно до чинного законодавства за ним зберігається робоче місце (посада), без звільнення від своєї основної роботи, визначається як виконання обов'язків тимчасово відсутнього працівника.

Під розширенням зони обслуговування або збільшенням обсягу виконуваних робіт слід розуміти виконання по ряд зі своєю основною роботою, обумовленою трудовим договором, додаткового обсягу робіт за однією і тією ж професією або посадою.

Умови оплати праці державних службовців, посадови осіб органів місцевого самоврядування встановлені постановою Кабінету Міністрів України від 09.03.2006 р. N 268 "Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників апарату органів виконавчої влади, органів прокуратури, судів та інших органів".

Встановлення доплат за суміщення професій (посад) зазначеним нормативно-правовим актом не передбачено.

Одночасно повідомляємо, що листи Міністерства не є нормативно-правовими актами, за своєю природою вони мають інформаційний, рекомендаційний та необов'язковий характер.

Директор Юридичного департаменту

О. Туліна